

sig et Udslag, som jeg er overbevist om, man ikke er tilfreds med hverken i denne Sal eller ude omkring i Landet, særlig i de Egne, hvor man med Længsel imødeser den Dag, da Arbejdet paa de forskellige vedtagne nye Jernbaneanlæg kan paa-begyndes. Det forekommer mig, at Trafikministeriet godt kunde have opført et større Beløb til dette Formaal. I Henhold til den Jernbanelov, som blev vedtagen i Fjor, kan der i hvert Finansaar anvendes $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Statsbaneanlæg og 1 Mill. Kr. til Privatbaneanlæg. Jeg ser paa Finanslovforslaget, at den Million, der kan anvendes fra Statens Side til Privatbaneanlæg, er opført med sit fulde Beløb, medens man, som sagt, til de forberedende Arbejder til Dobbeltsporet gennem Fyn kun har opført $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Jeg vil indtrængende anmode den højtærede Trafikminister om at søge under Finanslovforslagets videre Behandling at faa dette Beløb forhøjet. Jeg er overbevist om, at det ikke vil møde nogen som helst Modstand hverken i dette eller det andet Ting. Vi ere nemlig herhjemme ved Tidernes Ugunst komne en hel Del bagefter med Hensyn til vor Jernbanebygning. Jeg skal ikke gaa saa langt tilbage som til den Tid, hvor vi ulykkeligvis bleve regerede paa den ejendommelige Maade, at de Formaal, som Folketinget helst vilde bevilge Penge til, ikke blev fremmede i den Udstrækning, Tinget ønskede det, medens til Gengæld Pengene blev anvendte til Formaal, som Folketinget aldrig, ikke den Dag i Dag, har godkendt og forhaabentlig heller aldrig godkender. Der var en Tid, hvor det endog gik saa vidt, at man fra Trafikministeriets Side ikke brugte alle de Penge — Folketinget bevilgede og ønskede brugte til saa produktive Formaal som Jernbaneanlæg. Men der var en anden Omstændighed, som bevirkede, at vi ikke fik vort Jernbanenet udvidet og udviklet i det Omfang, som ønskeligt kunde være.

Der blev i 1904 nedsat en Jernbanskommision, der sad i $2\frac{1}{2}$ Aar, inden den afgav Betænkning. I den Tid blev der intet videre foretaget med Hensyn til Anlæg af Jernbaner. Saa kom Betænkningen, og vi behandlede de nye Jernbaneforslag i Samlingen 1906—07. Men i den Samling blev denne Lov som bekendt ikke vedtagen. I sidste Samling blev den heldigvis vedtagen, men de forskellige Forhold, som jeg har peget paa, have bidraget til, at Tiden stadigvæk er skudt ud, saa at vi maa føle os tilskyndede til at gaa hur-

tigere frem med Hensyn til Jernbaneanlæg, end den i Fjor vedtagne Jernbanelov egentlig forudsætter. Navnlig gælder dette med Hensyn til Anlægget af Dobbeltsporet gennem Fyn. Vi mindes alle, hvordan der under Behandlingen af det store Jernbaneforslag i 1906—07 blev gjort gældende fra visse Sider, ogsaa her i Salen, at hvis man ikke kunde faa Lovforslaget som Helhed vedtaget, vilde det være formaalstjenligt og fuldt forsvarligt, om man udskilte Dobbeltsporet gennem Fyn og fremmede det ved særlig Lov, fordi der var stor Trang til dette af Grunde, som jeg ikke skal komme ind paa her. Der var nu ingen Stemning i dette Ting for at foretage en saadan Foranstaltning, men nu, da den store Jernbanelov er bleven vedtagen, forekommer det mig rigtigt og sikkert i Overensstemmelse med de Ønsker, der næres af Flertallet i dette Ting, om man fra Ministeriets Side søger at udnytte denne Lov til det yderste, det vil altsaa sige i hvert Fald søger at gaa saa rask frem med Anlægene, som de Summer, der ved Jernbaneloven ere bevilgede aarligt, tillade.

Der staar for Resten i Jernbanelovens § 3, at der kan anvendes $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarligt til Statsbaneanlæg, med mindre anderledes bestemmes paa de aarlige Finanslove. Der er altsaa en Ventil i denne Paragraf, og det kan ikke godt være anderledes, Lovgivningsmagten maa staa fuldstændig frit her, og jeg antager ogsaa, at hvis der skulde være Stemning hos Ministeriet og i Rigsdagen for at gaa endnu raskere frem med Jernbaneanlægene, end Bevillingen paa de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. forudsætter, vil Lovgivningsmagtens Samtykke til en saadan i god Forstand forceret Jernbanebygning godt kunne faas. Men foreløbig vil jeg i hvert Fald indtrængende anmode den højtærede Minister om at søge at fremme Jernbaneanlægene i den Udstrækning, Loven tillader. Jeg haaber altsaa trods al den Respekt og Ærbødighed, jeg har for Sparsommelighedssansen, at man, inden Finansloven forlader dette Ting, vil være kommen 1 Mill. Kr. højere op med Hensyn til de paabegyndte Arbejder paa Dobbeltsporet gennem Fyn.

Til Slutning vil jeg understrege en enkelt Udtalelse, der forleden blev fremsat af Ordføreren for det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, nemlig at det var ønskeligt at faa en Ændring i Lovgivningen angaaende Københavns Skatteprocent. Jeg vil understrege de Udtalelser, den ærede